

ENCICLOPEDIA CUNOAȘTERII

ȘTIINȚĂ

Traducere din limba engleză: Cora Radulian

București, 2024

CUPRINS

Chimie și elemente chimice

Esența lucrurilor	7
Din ce este alcătuită materia	8
Tabelul periodic al elementelor	10
Stări de agregare	12-13
Metode de purificare	14-15
Reacții și legături chimice	16-17
Acizi, baze și pH	18-19
Catalizatori	20
Metale	21
Hidrogen și heliu	22
Gaze nobile	23
Azot	24
Oxigen	25
Carbon	26-27
Sulf și fosfor	28
Siliciu, semiconductori și ceramică	29
Metale pentru monede	30
Fier și oțel	31
Polimeri, plastic și cauciuc	32-33
Chimie nucleară	34
Chimie ecologică	35

Electricitate și electronică

Lumea noastră electrică	37
Mania gadgeturilor	38-39
Electricitate: noțiuni elementare	40-41
Curent și rezistență	42-43
Producerea energiei electrice	44-45
În interiorul unei centrale electrice	46-47
Circuite electrice	48-49

Motoare și magnetism	50-51
Semiconductori	52-53
Diode și afișaje	54-55
Fenomene electrice interesante	56-57
Analog și digital	58-59
Alcătuirea calculatoarelor	60-61
Telefoane mobile	62-63
Energie regenerabilă	64-65
Forță și mișcare	
Baza Universului	67
Forța: punerea lucrurilor în mișcare	68-69
Ce ne face să ne mișcăm	70-71
Din ce suntem alcătuiți	72-73
Obiecte care se deplasează pe o linie dreaptă	74-75
Obiecte care nu se deplasează pe o linie dreaptă	76-77
Cum se mișcă planetele	78-79
De ce cad obiectele	80-81
Forțe de rezistență	82-83
Mașini	84-85
Densitate și flotabilitate	86-87
Motoare	88-89
Zbor	90-91
Spre spațiu	92-93
Sistemul metric	94
Știința și tehnologia viitorului	
Progresele științei	97
Nanotehnologia	98-99
Aparate electronice portabile	100-101
Inteligență artificială	102-103
Robotica	104-105

Vehicule autonome	106-107
Blockchain	108
Imprimare 3D	109
Trenuri de mare viteză	110
Orașe inteligente	111
Călătoria în spațiu	112
Viața în spațiu	113
Inginerie genetică	114-115
Celule stem	116-117
Clonare	118-119
Apocalipsa	120-121
Curățarea planetei	122-123
Știință și etică	124
Lumină și energie	
Iluminarea planetei	127
Fotoni	128-129
Electromagnetism	130-131
Energie	132-133
Radiație	134-135
Optică	136-137
Reflexie	138-139
Lentile și prisme	140-141
Schimbări de stare	142-143
Transfer de căldură	144-145
Energie și lucru mecanic	146-149
Amestecarea culorilor și colorimetria	150-151
Să punem lumina la lucru	152-153
Iluzii optice	154
Viețuitoare	
Viață și evoluție	157
Lumea noastră diversă	158-159

Planetă locuibilă	160-161
Clasificarea viețuitoarelor	162-163
Bacterii și arhebacterii	164
Fungi	165
Interiorul unei plante	166-167
Alge, mușchi și ferigi	168
Gimnosperme	169
Angiosperme	170-171
Alcătuirea nevertebratelor	172-173
Parazoare și eumetazoare	174
Viermi paraziți și anelide	175
Protostomieni	176
Deuterostomieni	177
Alcătuirea vertebratelor	178-179
Poichiloterme	180-181
Homoioterme	182-183
Habitate	184-185
Dicționar	186-190
Credite foto	191

ESENȚA LUCRURILOR

Când auzi cuvântul „chimic”, te gândești la un lichid colorat, agitat de colo-colo într-un flacon de sticlă sau la cisterne mari, pe care scrie „periculos”?

Totuși, te-ai gândit vreodată că și tu ești alcătuit din substanțe chimice – proteine, carbohidrați, lipide, acizi nucleici și apă? Sau că tot ce mâncăm e chimic? E adevărat, toată materia din Univers e compusă din substanțe chimice, câtă vreme e formată din atomi, molecule sau ioni. În afară de unele stele care sunt alcătuite din particule subatomice, tot ce se află în Univers e compus din diferite combinații ale unui număr de aproximativ o sută de elemente, care au apărut chiar în ziua în care s-a născut Universul, prin Big Bang.

Cândva, alchimia era extrem de îndrăgită în întreaga lume, pe când oamenii încercau să descopere secretele lumii materiale și să transforme totul în aur. În cele din urmă, și-au dat seama că era imposibil să facă așa ceva, și între timp au descoperit diverse alte lucruri utile – cum ar fi purificarea materialelor, natura reacțiilor chimice, utilizările țițeiului și chiar baza chimică a vieții. Iar alchimia s-a transformat în știința modernă numită chimie.

▼ *Chimia modernă s-a născut din încercările vechilor alchimiști de a găsi aur.*

Din ce este alcătuită materia

În trecut, oamenii credeau că Universul e compus din cinci elemente: pământ, apă, foc, aer și eter. În prezent, știm că niciunul dintre acestea nu este element. Aerul este un amestec de gaze, iar pământul este un amalgam complex de solide, lichide și gaze. Apa și eterul sunt compuși, în timp ce focul este, pur și simplu, lumina emisă prin oxidarea unui compus la o temperatură ridicată. Citește în continuare pentru a descoperi ce înseamnă aceste cuvinte.

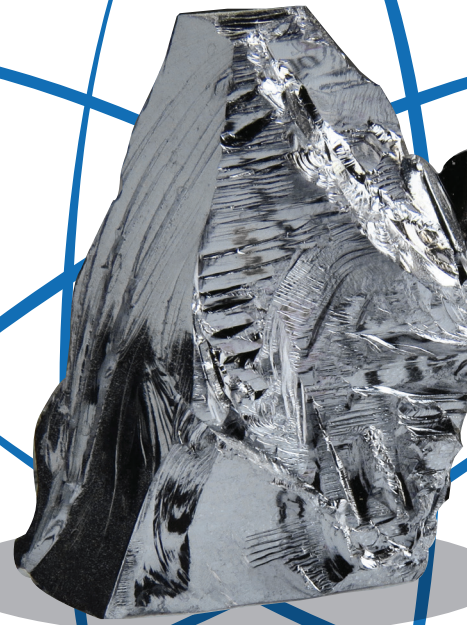
Element chimic

Un element chimic este tot ce nu poate fi descompus în lucruri mai simple prin reacții chimice obișnuite. În ziua de azi, noi cunoaștem 118 elemente, dintre care aproximativ 20 sunt elemente artificiale, create în laboratoare nucleare. Restul apar în mod natural. Cele mai frecvente elemente de pe planeta noastră sunt azotul – care alcătuiește cea mai mare parte a atmosferei noastre –, oxigenul, siliciul, aluminiul și fierul din scoarța Pământului. Nucleul planetei noastre este format dintr-un mestec lichid de fier și nichel, iar undeva în centrul lui se găsește o bilă de fier solid.

Când scrii reacții chimice, chimiștii folosesc una sau două litere asociate pentru a reprezenta elementele. Aceste litere sunt cunoscute sub denumirea de simboluri chimice și sunt prescurtări ale numelor elementelor.

Pentru majoritatea elementelor, prima literă a denumirii lor, cum ar fi C (carbon) sau O (oxigen), este simbolul lor. Pentru unele elemente se folosesc două litere, cum ar fi Cl pentru clor. Elementele cunoscute în această știință înainte de anul 1800 aveau denumiri variate, în limbi diferite. Prin urmare, oamenii de știință folosesc simboluri bazate pe denumirile lor în limba latină, cum ar fi K pentru potasiu, *kalium*, sau Na pentru sodiu, de la *natrium*, în latină. Majoritatea metalelor și a elementelor descoperite recent au nume care se încheie în *-iu* – cum ar fi sodiu sau rutherfordiu, în timp ce nemetalele au denumiri care se termină în *-on*, *-gen* etc. – cum ar fi, argon sau nitrogen.

▼ O bucată de siliciu pur, element reprezentat prin simbolul chimic Si.

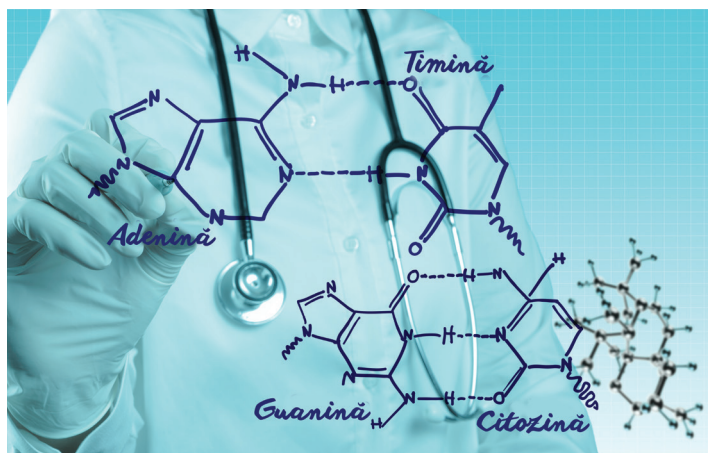
▼ Există doar 118 elemente chimice, însă milioane de compuși chimici diferiți.

Compus

Un compus este o substanță formată din două sau mai multe elemente, care poate fi descompusă în elementele sale componente prin reacții chimice obișnuite. Unii compuși, cum ar fi acidul dezoxiribonucleic (ADN), pot fi foarte complicați și formați din miliarde de atomi ai unor elemente diferite. Un compus e scris folosind simbolurile elementelor cuprinse în el și numere care descriu raportul dintre aceste elemente. (Numerele sunt notate ca indici inferiori, după simbolul fiecărui element dintr-un compus.)

De exemplu, sarea obișnuită e alcătuită din sodiu (Na) și clor (Cl). Apa e alcătuită din două părți hidrogen (H) și o parte oxigen (O), deci e scris ca H₂O.

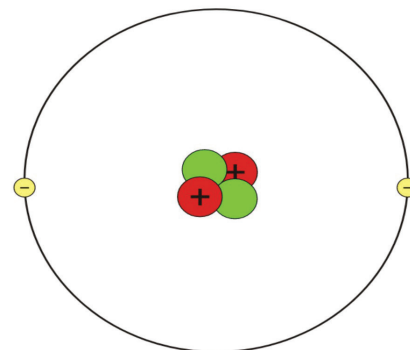
▲ ADN-ul este un compus chimic complicat alcătuit din carbon (C), hidrogen (H), oxigen (O), azot (N) și fosfor (P).

Atom

Fiecare atom are un număr de atribute prin care poate fi deosebit de ceilalți. Acestea se numesc proprietăți chimice, printre care se numără masa, reactivitatea, densitatea și duritatea. Toate acestea depind, la rândul lor, de atomii din care sunt alcătuite. Un atom este cel mai mic lucru din Univers care există de la sine la o temperatură obișnuită. În schimb, un atom este alcătuit din particule subatomice.

1. Electroni – greutatea lor este aproape nulă, au o sarcină electrică negativă minusculă și se învârt în jurul unui **nucleu** (la fel cum se rotește Pământul în jurul Soarelui).
2. Protoni – au o sarcină electrică pozitivă minusculă.
3. Neutroni – nu au nicio sarcină. Protonii și neutronii se găsesc în centrul unui atom și formează nucleul.

Un atom al unui element are întotdeauna același număr de protoni și de electroni, în timp ce atomii unor elemente diferite au numere de protoni (și electroni) diferite. Astfel, heliul are doi protoni și doi electroni, în timp ce heliul și litiul au doi și trei protoni, respectiv electroni.

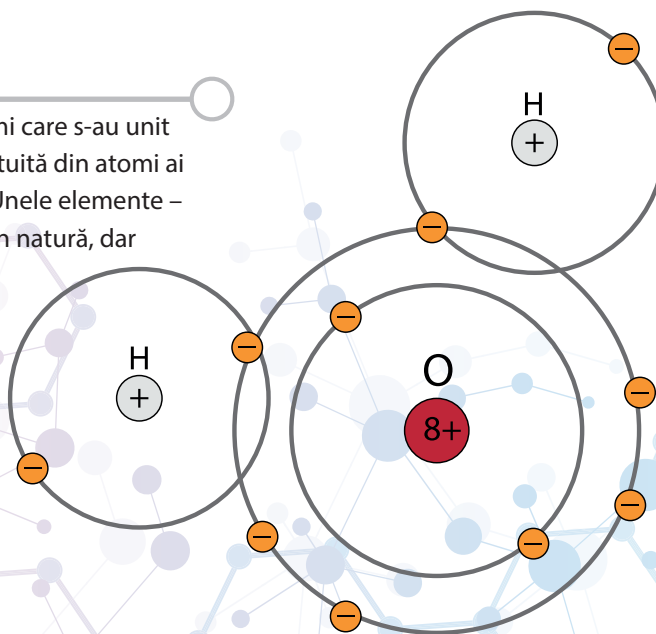

▲ Modelul unui atom de heliu cu doi protoni, neutroni și electroni

Moleculă

O moleculă e alcătuită din doi sau mai mulți atomi care s-au unit printr-o reacție chimică. O moleculă poate fi alcătuită din atomi ai aceluiași element sau ai unor elemente diferite. Unele elemente – cum ar fi azotul, oxigenul sau clorul – pot exista în natură, dar sub formă de molecule.

► O moleculă de apă e alcătuită din atomi de hidrogen și oxigen, uniți printr-o reacție chimică.

Metalele post-tranziție

Aceste metale sunt mai apropiate de semiconductori și sunt relativ inerte. Aluminiul (Al) și plumbul (Pb) au multe utilizări, iar celelalte sunt folosite ca semiconductori dopați. Metalele de tranziție sunt în partea stângă a tabelului periodic, în timp ce metaloizii sunt așezați în partea dreaptă.

Metaloizii

Se mai numesc și semiconductori. Ei sunt folosiți în electronica modernă.

Nemetalele

Acesta e un grup diferit de elemente. În afară de seleniu (Se), sunt elemente foarte necesare pentru întreținerea vieții, cum ar fi carbonul (C), azotul (N), oxigenul (O), sulfurul (S) și fosforul (P). De obicei, manifestă plasticitate (adică nu vor reveni la forma inițială dacă sunt deformate) și nu pot conduce electricitatea, spre deosebire de metale și metaloizi, care prezintă elasticitate și pot conduce electricitatea.

Halogenii

Sunt cele mai reactive elemente nemetalice. Le folosim în multe scopuri, cum ar fi la producerea becurilor, agenți de curățare și plastic; intră adesea în combinație cu metalele alcaline, formând săruri.

Gazele nobile

Aceste elemente există ca gaze în starea lor naturală. Deoarece nu reacționează cu nimic, se numesc gaze inerte; și pentru că nu sunt prea abundente, se mai numesc și gaze rare.

Lantanidele

Aceste elemente se mai numesc „pământuri rare”. Au multe utilizări în aparatele electronice moderne, cum ar fi semiconductori și comutatori.

Actinidele

Majoritatea sunt elemente radioactive. Uraniul (U) este cel mai important și e folosit în reactoare nucleare pentru a produce electricitate, în timp ce altele, cum ar fi plutoniul (Pu), sunt folosite la fabricarea armelor nucleare.

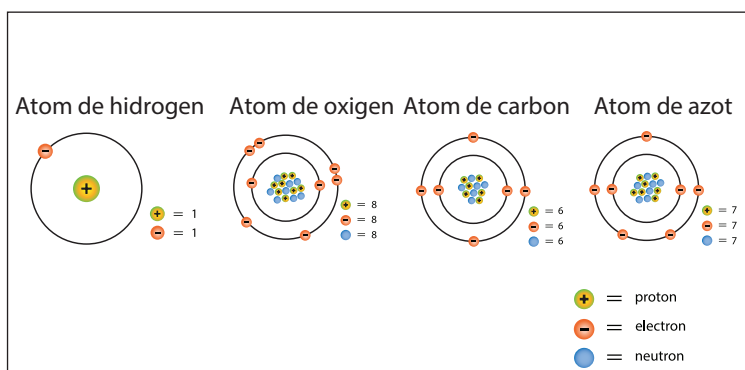
În realitate

Un element care nu a fost încă descoperit este denumit după numărul său atomic, folosind numere latine și terminația „-iu”. Astfel, elementul cu numărul 119 se numește un-un-enn-iiu. Odată ce descoperirea unui element este confirmată de alți oameni de știință, cei care l-au descoperit primii îi găsesc o denumire.

										8A																	
										2 He 4.002602 Heliu																	
										3A		4A		5A		6A		7A		10 Ne 20.1797 Neon							
										5 B 10.81 Bor		6 C 12.011 Carbon		7 N 14.007 Azot		8 O 15.999 Oxigen		9 F 18.998403163 Fluor		18 Ar 39.948 Argon							
										13 Al 26.9815385 Aluminiu		14 Si 28.085 Siliciu		15 P 30.973761998 Fosfor		16 S 32.06 Sulfur		17 Cl 35.45 Clor		36 Kr 79.948 Kripton							
8B		1B		2B												36 Kr 79.948 Kripton											
27 Co 58.933194 Cobalt	28 Ni 58.6934 Nichel	29 Cu 63.546 Cupru	30 Zn 65.38 Zinc	31 Ga 69.723 Galiu	32 Ge 72.630 Germaniu	33 As 74.921595 Arsen	34 Se 78.971 Seleniu	35 Br 79.904 Brom	36 Kr 79.948 Kripton	37 Rb 85.468 Rubidiu	38 Sr 87.62 Stronțiu	39 Y 88.9062 Yttriu	40 Zr 91.224 Zirconiu	41 Nb 92.90638 Niobiu	42 Mo 95.94 Molibden	43 Tc 98 Technetiu	44 Ru 101.07 Ruteniu	45 Rh 102.90550 Rodiu	46 Pd 106.42 Paladiu	47 Ag 107.8682 Argent	48 Cd 112.414 Cadmium	49 In 114.818 Indiu	50 Sn 118.710 Staniu	51 Sb 121.760 Stibiu	52 Te 127.60 Telurium	53 I 126.90447 Iod	54 Xe 131.293 Xenon
77 Ir 192.217 Iridiu	78 Pt 195.084 Platina	79 Au 196.966569 Aur	80 Hg 200.592 Mercur	81 Tl 204.38 Taliu	82 Pb 207.2 Plumb	83 Bi 208.98040 Bismut	84 Po 209 Poloniu	85 At 210 Astatin	86 Rn 222 Radon	87 Fr 223 Franciu	88 Ra 226 Radium	89 Ac 227 Actiniu	90 Th 232.0377 Toriu	91 Pa 231 Protactiniu	92 U 238.02891 Uraniu	93 Np 237 Neptuniu	94 Pu 244 Plutoniu	95 Am 243 Americiu	96 Cm 247 Curium	97 Bk 247 Berkelium	98 Cf 251 Californiu	99 Es 252 Einsteinium	100 Fm 257 Fermium	101 Md 258 Mendeleeviu	102 No 259 Nobelium	103 Lr 260 Lawrenciu	
109 Mt 278 Meitneriu		110 Ds 281 Darmstadtium	111 Rg 281 Roentgenium	112 Cn 285 Copernicium	113 Nh 286 Nihonium	114 Fl 289 Fleroviu	115 Mc 289 Moscoviu	116 Lv 293 Livermorium	117 Ts 294 Tennessin	118 Og 294 Oganesson																	
62 Sm 150.36 Samarium		63 Eu 151.964 Europiu	64 Gd 157.25 Gadoliniu	65 Tb 158.92535 Terbiu	66 Dy 162.500 Disprosium	67 Ho 164.93033 Holmiu	68 Er 167.259 Erbium	69 Tm 168.93422 Tulium	70 Yb 173.054 Ytterbiu	71 Lu 174.9668 Lutețiu																	
94 Pu 244 Plutoniu		95 Am 243 Americiu	96 Cm 247 Curium	97 Bk 247 Berkelium	98 Cf 251 Californiu	99 Es 252 Einsteinium	100 Fm 257 Fermium	101 Md 258 Mendeleeviu	102 No 259 Nobelium	103 Lr 260 Lawrenciu																	
Halogen		Gaz nobil		Nemetale		Pământ rar		Semimetale		Metal tranzițional																	

▲ Tabelul periodic arată toate cele 118 elemente.

▼ Structura atomică pentru hidrogen, oxigen, carbon și azot

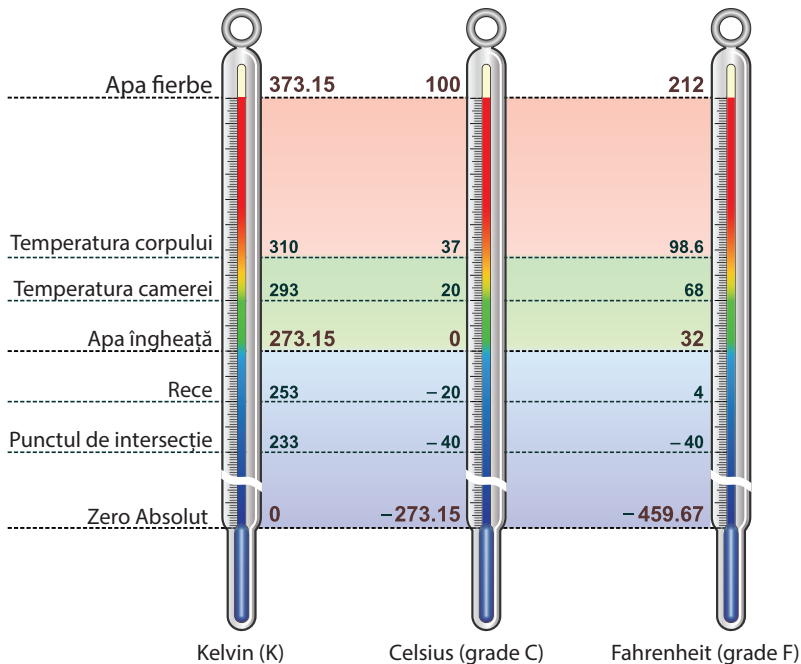

Stări de agregare

Chimiștii definesc materia ca fiind tot ce poate fi atins sau simțit. La orice temperatură și presiune dată, materia se va afla într-o stare (numită și stare a materiei) în care atomii și moleculele ei au un anumit grad de libertate de mișcare și pot fi separate de o altă stare prin mijloace fizice. Starea naturală a tuturor materialelor este starea lor fizică la 20°C - 25°C („temperatura camerei”) și presiunea atmosferică la nivelul mării. De exemplu, apa este lichidă în starea ei naturală, dar se transformă în gaz (abur) când este încălzită la peste 100°C și devine solidă (gheață) când e răcită sub 0°C .

Dacă încălzești sau răcești o substanță până la un anumit punct, va trece dintr-o stare în alta. Oamenii de știință numesc aceasta tranziția stărilor. Fiecare substanță va trece într-o altă stare la o anumită temperatură de tranziție. În viața de zi cu zi, există două temperaturi de tranziție principale. Punctul de topire este acela în care un solid devine lichid și punctul în care se întâmplă opusul (lichidul devine solid) se numește punctul de îngheț. Mai mult, punctul de fierbere este acela în care un lichid devine gaz și punctul de condensare este acela în care gazul devine lichid.

▲ Știi că scala Celsius se bazează pe punctele de topire și de fierbere ale apei?

► Aburul este forma gazoasă a apei. Acesta este folosit pentru a pune în mișcare motoare și turbine.

Starea de agregare gazoasă

Este starea materiei în care toți atomii sau moleculele unei substanțe pure au libertate de mișcare totală, adică sunt **fluide**. Azotul (N), oxigenul (O), hidrogenul (H), **halogenii** (F, Cl, Br, I, At, Ts) și **gazele nobile** (He, Ar, Xe, Kr, Rn, Og) sunt gaze elementare, în timp ce dioxidul de carbon (CO_2), amoniacul (NH_3), dioxidul de sulf (SO_2) și metanul (CH_4) sunt gaze compuse.

Plasma

O plasmă este un fel de gaz special, care apare în prezența unui curent electric foarte puternic. Multe feluri de atomi, în special cei ai metalelor, pierd câte un electron sau doi și devin încărcăți pozitiv (pentru că acum au mai mulți protoni). Alte feluri de atomi dobândesc un electron în plus și devin încărcăți negativ. Ambele tipuri de atomi cu sarcină electrică nenulă se numesc ioni. Plasmele sunt folosite la fabricarea televizoarelor cu plasmă și au multe alte aplicații electrice.

▲ Apa dizolvă atât de multe substanțe chimice, încât este numită solvent universal.

▲ Pe întreaga planetă, fulgerele luminează cerul de aproximativ 50-100 de ori pe secundă.

Starea de agregare lichidă

Aceasta este o stare a materiei în care atomii sau moleculele și-au pierdut din libertatea de mișcare; la fel ca o paradă în care soldații se mișcă la ordinele unui ofițer. Lichidele se deplasează cu o viteză cunoscută sub denumirea de **vâscozitate** – cu cât aceasta e mai mare, cu atât sunt mai puțin fluide. Mercurul (Hg) și Iodul (I) sunt singurele lichide elementare la temperatura camerei. Pe de altă parte, mii de compuși sunt lichizi la temperatura camerei. Apa (H_2O) este cel mai cunoscut lichid. Multe lichide sunt folosite ca **solvenți**, în care alte solide sau lichide (cum ar fi zahărul sau sarea) se pot dizolva prin intermediul unor reacții chimice. Probabil că ați mai auzit sau citit că sticla este un lichid foarte vâscos, dar nu e adevărat. Sticla este un solid amorf, adică nu are o structură internă.

Starea de agregare solidă

Când nu mai există nicio libertate de mișcare, atomii sau moleculele devin solide. Solidele pot avea două forme: cristal, în care atomii sunt în perioade pe rânduri și coloane (structură numită latice), ca soldații la paradă, sau amorse, în care nu există nicio organizare. O substanță ca sticla, numită de obicei cristal, este cuarțul, un mineral ale cărui molecule sunt aranjate într-o latice regulată, care este transparentă. Majoritatea elementelor și a compușilor solizi sunt cristalini, cum ar fi zahărul, sarea, metalele și rocile. Multe altele, compuse adesea din substanțe vii, sunt amorse, cum ar fi lemnul, creta, pâna și hârtia. Pământul e un amestec din acestea două.

▲ Gheața este forma cristalină a apei solide, în timp ce zăpada este forma ei amorfă.

Zero Absolut

Cea mai rece temperatură posibilă este $-273,15^{\circ}C$, la care toți atomii și toate moleculele unei substanțe îngheață complet. Aceasta este Zero Absolut. În 1995, oamenii de știință au descoperit că în apropierea acestei temperaturi, atomii nu mai sunt separați, ci fuzionează, formând un condensat, numit Bose-Einstein. Satyendra Nath Bose și Albert Einstein au studiat acest lucru în 1924. Scara Kelvin a temperaturii, folosită de oamenii de știință, se bazează pe Zero Absolut. Pe această scară, $-273,15^{\circ}C$ este identic cu $0^{\circ}K$ (Kelvin), în timp ce $0^{\circ}C$ e scris ca $273,15^{\circ}K$.

Metode de purificare

Când toți atomii sau moleculele dintr-o substanță sunt de același fel, aceasta e pură. În realitate, nimic nu e niciodată 100% pur. Sunt mereu alte lucruri, numite impurități, care sunt amestecate înăuntru. Când sunt multe impurități, e imposibil să spui dinainte ce se va întâmpla dacă substanța e folosită pentru reacții chimice sau pentru a produce lucruri. De aceea, chimiștii folosesc metode de purificare pentru a face o substanță cât mai pură posibil. Iată câteva metode importante, deși există multe altele.

Sedimentarea

Acest proces folosește gravitația pentru a separa solidele de lichide. Dacă lași apă amestecată cu pământ nemișcată într-un pahar, pământul se va depune pe fundul acestuia, lăsând deasupra un strat de apă curată.

O mașină numită **centrifugă** ajută la producerea mai rapidă a sedimentării, rotind amestecuri în tuburi speciale, la viteze foarte mari. Solidul strâns la bază se numește sediment. Centrifugarea e folosită în laboratoare și uzine chimice după ce o reacție chimică a produs o substanță care nu e solubilă în apă.

◀ Centrifugarea e folosită pentru a separa plasma de celulele sangvine înainte ca aceasta să fie administrată unui pacient care are nevoie de ea.

Filtrarea

Este o metodă care folosește dimensiunile materialelor. Un filtru este prevăzut cu găuri de o anumită mărime. Orice particule mai mici decât acele găuri vor trece prin filtru, în timp ce celea mai mari nu vor trece. Filtrarea e folosită pentru a separa particule care plutesc de lichide sau gaze. Când sunt separate două solide, procesul se numește cernere.

Adsorbția este o metodă prin care impuritățile sunt reținute de un filtru (de obicei, pudră fină de carbon) în timp ce apa trece prin el.

▶ Aparatele de aer condiționat au filtre fixate înăuntru pentru a îndepărta praful și alte particule prin adsorbție.

▲ Apa este purificată într-o uzină de tratare folosind mai multe metode înainte să ajungă în casele oamenilor.